tarcznika niszczyciela *(Quadraspidiotus perniciosus)*;

4) szkółki — plantacje, na których uprawiane są rośliny przeznaczone do przesadzania, rozmnażania lub rozprowadzania jako ukorzenione rośliny;

5) obszar porażenia — strefa, w której podejmuje się działania w celu zwalczania tarcznika niszczyciela;

6) strefa bezpieczeństwa — strefa, w której podejmuje się działania w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu się tarcznika niszczyciela.

§ 2. 1. Wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem", przeprowadza urzędową kontrolę roślin żywicielskich na obecność tarcznika niszczyciela.

2. W przypadku wystąpienia tarcznika niszczyciela wojewódzki inspektor:

1) określa obszar porażenia, na którym stwierdzono rośliny lub owoce porażone przez tarcznika niszczyciela;

2) wyznacza strefę bezpieczeństwa na obszarze przylegającym do obszaru porażenia.

§ 3. 1. Na obszarze porażenia:

1) niszczy się porażone rośliny żywicielskie w szkółkach;

2) porażone, podejrzane o porażenie i uprawiane na porażonych obszarach rośliny żywicielskie, inne niż te, o których mowa w pkt 1, poddaje się zabiegom zwalczającym tarcznika niszczyciela w taki sposób, by rośliny te i otrzymane z nich świeże owoce nie były porażone w czasie przemieszczania;

3) ukorzenione rośliny żywicielskie oraz części tych roślin, które są przeznaczone do rozmnażania i są produkowane na tym obszarze, mogą być przesadzane w obrębie obszaru porażenia.

2. Ukorzenione rośliny żywicielskie oraz części tych roślin, które są przeznaczone do rozmnażania i są produkowane na obszarze porażenia, mogą być wywożone poza ten obszar, jeżeli zostały poddane zabiegom zwalczającym tarcznika niszczyciela w taki sposób, że osobniki tarcznika niszczyciela zostały na nich zniszczone.

3. Na obszarze porażenia i w strefie bezpieczeństwa wykonuje się regularnie zabiegi zwalczające tarcznika niszczyciela.

4. W strefie bezpieczeństwa co najmniej raz w roku przeprowadza się urzędową kontrolę roślin żywicielskich tarcznika niszczyciela.

5. W razie stwierdzenia porażenia w partii świeżych owoców lub roślin żywicielskich, innych niż ukorzenione w gruncie:

1) niszczy się porażone rośliny i owoce;

2) pozostałe w partii rośliny żywicielskie i owoce poddaje się zabiegowi zwalczającemu tarcznika niszczyciela lub przetwarza w taki sposób, by osobniki tarcznika niszczyciela zostały zniszczone.

6. Jeżeli nie istnieje ryzyko rozprzestrzeniania się tarcznika niszczyciela, dopuszcza się, pod nadzorem wojewódzkiego inspektora:

1) niezwłoczne przetworzenie porażonych świeżych owoców;

2) przemieszczanie porażonych świeżych owoców w obrębie obszaru porażenia.

§ 4. Przechowywanie, hodowanie lub wykorzystywanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tarcznika niszczyciela jest dozwolone tylko przez podmioty prowadzące prace naukowo-badawcze lub prace nad tworzeniem nowych odmian roślin uprawnych.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *W. Olejniczak*

1009

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI[1)]

z dnia 26 kwietnia 2004 r.

w sprawie wzoru dziennika połowowego oraz gatunków organizmów morskich, których wyrzucenie za burtę wymaga wykazania w dzienniku połowowym

Na podstawie art. 44 ustawy z dnia 19 lutego 2004 r. o rybołówstwie (Dz. U. Nr 62, poz. 574) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dziennik połowowy składa się z okładki, strony tytułowej i kolejno ponumerowanych stron.

§ 2. Dziennik połowowy ma nadany numer, który składa się z trzech pierwszych liter nazwy siedziby okręgowego inspektora rybołówstwa morskiego wydającego dziennik połowowy, oraz z cyfr, które stanowią numer wpisu w rejestrze dzienników połowowych prowadzonym przez tego inspektora.

[1)] Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 32, poz. 305).

§ 3. 1. Okładka dziennika połowowego jest sztywna i ma kolor niebieski.

2. Na wewnętrznej stronie okładki dziennika połowowego umieszczone są mapy, na których zaznaczone są kody rejonów połowowych określone przez:

1) Międzynarodową Radę Badań Morza (ICES);

2) Organizację Rybacką Północno-Zachodniego Atlantyku (NAFO).

§ 4. Strony dziennika połowowego mają format 210 x 297 mm (A4) i są wykonane z papieru samokopiującego, z białym poddrukiem „Polska".

§ 5. 1. Każda strona dziennika połowowego, z wyłączeniem strony tytułowej, ma własny niepowtarzalny numer, który składa się z wyrazu „POL" oraz 8 cyfr.

2. Czterem kolejnym kartkom dziennika połowowego nadaje się ten sam numer strony. Jedna z kartek stanowi oryginał strony, a pozostałe trzy stanowią kopie oryginału strony.

3. Oryginał strony jest oznaczony cyfrą 0 i ma jasnoniebieski kolor, natomiast kopie:

1) pierwsza — jest oznaczona cyfrą 1 i ma kolor różowy;

2) druga — jest oznaczona cyfrą 2 i ma kolor seledynowy;

3) trzecia — jest oznaczona cyfrą 3 i ma kolor żółty.

§ 6. 1. Wzór okładki i strony tytułowej dziennika połowowego określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Wzór kolejnych stron dziennika połowowego, w tym wzór deklaracji wyładunkowo-przeładunkowej, która stanowi część strony dziennika połowowego, stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia Komisji nr 2807/83 z dnia 22 września 1983 r. ustanawiającego szczegółowe zasady zapisu informacji dotyczących połowów dokonywanych przez Państwa Członkowskie (Dz. Urz. WE L 276, z 10/10/1983, z późn. zm.).

§ 7. Gatunki organizmów morskich, których wyrzucenie za burtę wymaga wykazania w dzienniku połowowym, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *W. Olejniczak*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 26 kwietnia 2004 r. (poz. 1009)

Załącznik nr 1

WZÓR
OKŁADKI I STRONY TYTUŁOWEJ DZIENNIKA POŁOWOWEGO

RZECZPOSPOLITA POLSKA

DZIENNIK POŁOWOWY STATKU RYBACKIEGO

Dziennik zawiera strony od numeru POL 00000000
do numeru POL 00000000

(Okładka)

DZIENNIK POŁOWOWY

Numer dziennika .....

Nazwa i oznaka rybacka .....

Port macierzysty statku rybackiego .....

Miejsce i data wydania dziennika .....

.....
pieczęć okręgowego inspektoratu rybołówstwa morskiego
i czytelny podpis okręgowego inspektora rybołówstwa morskiego

(Strona tytułowa)

Załącznik nr 2

GATUNKI ORGANIZMÓW MORSKICH, KTÓRYCH WYRZUCENIE ZA BURTĘ WYMAGA WYKAZANIA W DZIENNIKU POŁOWOWYM

Nazwa polska	Nazwa łacińska	Kod FAO
1	2	3
GATUNKI ORGANIZMÓW MORSKICH WYSTĘPUJĄCYCH W POŁOWACH BAŁTYCKICH		
1. Certa	Vimba vimba	VIV
2. Dorsz bałtycki	Gadus morhua callarias	COD
3. Gładzica	Pleuronectes platessa	PLE
4. Leszcz	Abramis brama	FBM
5. Łosoś	Salmo salar	SAL
6. Nagład	Scophthalmus rhombus	BLL
7. Okoń	Perca fluviatilis	FPE
8. Płoć	Rutilus rutilus	FRO
9. Pstrąg tęczowy	Oncorhynchus mykiss	TRR
10. Sandacz	Stizostedion lucioperca	FPP
11. Sieja	Coregonus lavertus	PLN
12. Skarp	Psetta maxima	TUR
13. Stornia	Platichthys flesus	FLE
14. Szprot	Sprattus sprattus	SPR
15. Szczupak	Esox lucius	FPI
16. Śledź	Clupea harengus	HER
17. Troć	Salmo trutta	TRS
18. Węgorz	Anguilla anguilla	ELE
19. Zimnica	Limanda limanda	DAB

GATUNKI ORGANIZMÓW MORSKICH WYSTĘPUJĄCYCH W POŁOWACH POZABAŁTYCKICH
każdy gatunek organizmów morskich, którego masa wyrzucona za burtę jest większa niż 100 kg